

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe Parisiis, 1648

§. 1. De Eoo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

DE MARIBUS.

ARE (à Platone apud Strabonem lib. 7. movin positione 2007, & ab iis fugiendum qui benè moratam Remp. habere vellent) creditum est ab Antiquis rei literarize luminibus terram omnem ambire. Ita cecinit Orpheus Eustathio teste: ita Homerus à quo ideò di dum est à poposor quod in se redeat, & restuat. Legatur Strabolib.

1. vbiid sus probatur. Dixi antiqua rei literaria lumina. Scio enim Ptolemzum, & eius asseclam Marcianum Heracleotem hane

maris originas vehementer improbasse. Herodotus autem in Melpomene saltem ea de re dubitauit.

Iam verò Mare hoc in genere dividitur in Exterius, & Interius. De Interioriagemus cap. 3. Exterius ita dictum est quod extra columnas Herculis extenderetur; & propriè dicitur Oceanus à voce Ωχος quòd reciprocationibus cocitatissimè feratur vt vult Polyh. cap. 26. vel à voce Κυάνεος, vt ait Isidor. quam tamen malè vertit purpureus, cùm caruleus exponere debuisset. Dicitur & Allanticum & Magnum, ait Suidas, de quibus nominibus mox agemus. Oceanus autem ille, in quatuor partes ab omnibus antiquis dispescitur: qua spectat Ortum vocatur Eous; qua Occidentem, Occidentalis; ad Boream, Septentrionalis; ad Meridiem, Australis: de quibus agendum nobis singulatim.

CAPVT I.

De Oceano Eoo, Australi, & Occidentali.

§. 1. De Eoo.

E Ovs seu Orientalis à voce des nomen habet. Male Dionysio Afro Indicum mare appellatur, quantumlibet eum excusare nitatur eius interpres Eustathius, nisi Sinas cum Indis confundere velimus. Apud Solinum cap. 26. sit mentio Oceani Nij

MARE EXTERIVS SEV OCEANVS, LE GRAND OCEAN, SECVNDVM ANTIQUOS ATLANTICUS.

E O V S (Eovs: ab Oriente sic dictus, partie de la mer de la Chila mer du Serious seribus populis nomen accepit, partie ne; Archipel de S. Lazare & l'Anchidol. de la mer de la Chine.

OCCIDENTALIS, la mer Occidentale, ou du Ponant, & l'ocean Ethiopique du costé d'Occident.

150		CALLAICYS à Callacis, ceux de Gallice : partie
Wall and		de la coste de Biscaye.
		CANTABRICUS, à Cantabris, ceux de Biscaye:
SEP-	BRI-	partie de la coste de Biscaye.
		AQVITANICVS, la coste de Guienne.
TEN-	TAN-	VIRGINIVS, partie du Canal de S. George, ou de
		Farifi, vulgo, Mor V weridh.
TRI-	NI-	BRITANNICUS, la mer Britannique, ou la Mache.
		GERMANICUS, aliter MORIMARUSA, lamer
0- <	EVS.	d'Allemagne, ou Germanique.
		HIBERNICUS, partie du Canal de S. George, on
NA-		de Farisi, vulgo Mor V veridh.
		DEVCALEDONIVS, The Deucalidon, la mer Ca-
LIS.	1	ledonienne.
		(ALMACHIVM, feu SCYTHICVM, la mer des
	ARC-	Tartares, ou de Tabin.
	TOVM	
		more: & Petzorke: & Mirmanskou.
	MARE.	PIGRYM, vbi Thule, partie de la mer Caledo-
CATE VILLE	1,	nienne.
	7	

INDICUS, la mer des Indes.

la mer rouge.

AVSTRALIS, la mer Australe, quibusdam la mer des Indes.

ARABICYS SINVS, la mer de la Mecque. ERYTHRÆYS PERSICYS SINVS, le Golphe Elcatif. ARABICYM MARE, cofte d'Arabie.

ÆTHIOPICVS, l'Ocean Ethiopique du costé d'Oriet.

DE MARIBUS,

102 SERICI, vbi etiam ab Eoo distinguitur; sed forte vt species à genere. Itaque pars Oceani Orientalis versus Boream dicta est oceanus Sericus, pars Meridionalis nomen generis retinuit.

S. 2. De Oceano Australi.

GRÆCIS Nótios nuncupatur & Meonuleur Yahaooa, item & Indicum Mare à plerisque vetetum; sed tum pars pro toto vsurpatur: nam diuiditur in mare Indicum , Erythraum , & Aihiopi-

INDICVM dicitur mare ad fauces víque Sinus Perfici, & nomen habet ab Indis populis, licèt & alias gentes Imperij Perfici

ERYTHRÆVM mare, seu RVBRVM porrigitur à finibus Carmaniz, ad Frassum vsque Promontorium, iuxta Ptolemæum, qui Æthiopicum non agnouit; melius ad Aromata pro. le Cap de Guardafu. Dividiturque in tres partes apud Plinium lib. 6. cap 24in duas effusiones seu Sinus Persicum, & Arabicum, quem Eustathius Athiopicum nominat, & mare vtrumque committens quod Azanius Oceanus dicitur, apud Scriptores vitæ Alexandri Arabieus. Quidam tamen existimant Azanium Oceanum complecti simul Æthiopicum & Erythraum, quod non ausim improbare. Dicitur autem Erythreum vel Rubrum: Primo à colore apparente qui à sole existit, vt vult Strabo; vel à restexione montium combustorum ve credit Eustathius. Secundo à fonte miniate qui in hoc mare cadit; ita Ctesias Gnidius apud Strabonem. Tertio ab Erythra homine Perfa, cuius aufpiciis in infulas huius maris Coloniæ deducte funt, sic Agatharcides. Quarto ab Erythra Persei silio qui in Ogyri insula regnauit, vt ait Plinius. Quinto ab arenis flauis; Sexto à pluuiis decurrentibus ex montibus quos adurit Sol; quarum opinionum meminere Plinius, & Eustathius.

Æтніоріс v s cuius meminere Dionysius, & Solinus, apud quem tamen perperam nominatur Ægyptius cap. 26. pars 107106 Janasons ab Eustathio nuncupatur.

6. 3. De Oceano Occidentali,

DICITYR aliter Atlanticus ab Atlante monte Mauritania;